

РЕШЕНИЕ

№ 26092

гр. София, 31.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **5500** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Р. М., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, чрез адв. Д. Т., срещу Заповед № Л-185 от 09.04.2025 г. на началника на затвора [населено място], с която на основание чл.194, ал.2, т.2, вр. чл.200, ал.1, т.4 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Поддържа се незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения, липса на мотиви, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с неговата цел – отменителни основания по чл.146, т.2-5 от АПК. Жалбоподателят визира нарушения на чл.206, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от ЗМВР и твърди, че вмененото му дисциплинарно нарушение е недоказано. Счита, че в оспорената заповед неправилно се интерпретират фактическите обстоятелства по случая му. Навежда доводи, че разследващият орган неправилно и необосновано не е взел под внимание и не е обсъдил представена в дисциплинарното производство кръвна проба, изготвена от референтна лаборатория със сертификат за качество ISO 9001:20215, според резултата от която е отчетено 11.8 ms/dl, изчислено според химичната формула е 0.012 промила на алкохол/етанол. Счита, че посоченото разминаване с отчетената в хода на дисциплинарното производство стойност от 0.37 промила, навежда на извод за липса на нарушение и е в рамките на допустимата техническата грешка на уреда, като според спецификацията и сертификацията на използвания уред /Alkotest 6810/ е маркирано, че техническата грешка е възможна от 0.0 до 0.4 промила. Навежда доводи за

нарушаване на правото му на защита в хода на дисциплинарното производство поради невъзможност да ангажира допълнителни доказателства. Визира нарушения на чл.207, ал.7, ал.8, т.1 и ал.11 от ЗМВР и на процедурата по чл.206, ал.1 от ЗМВР. Претендира се отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

Ответникът началник на затвора [населено място] оспорва жалбата чрез юрк. К..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С Докладна записка рег.№ 2168 от 28.01.2025 г. на мл. експерт Д. Ц. началникът на Затвора С. е уведомен, че на 26.01.2025г. мл. инсп. Д. Р. М. е трябвало да се яви като доработка от 08:00ч. до 16:00ч. Същият се е свързал с централен пост около 07:15ч., когато съобщил, че ще вземе болничен, защото не се чувствал добре, но след 10 мин. мл.инсп. М. отново се обадил, за да уведоми, че ще дойде на работа. Мл. експерт Д. Ц. се усъмнил в това поведение и при идването на М. на работа в 08:05ч. го извикал в дежурната стая и го попитал дали има притеснение да бъде тестван за алкохол. Същият заявил, че такива притеснения няма и съвместно с ДГН С. му била извършена проверка за употреба на алкохол с дрегер ALCOTEST 6810 сериен №ARYN-0202 с проби:

-№02176- 0.37 промила

-№02176- 0.38 промила.

Изложеното се установява и от Докладна записка вх. № 2138/28.01.2025 г. на инсп. Ив. С., според която на 26.01.2025 г., в 08:10 часа, е извършен тест за употреба на алкохол мл. инсп. Д. Р. М. с дрегер „Alcotest 6810, сериен №AJRYN-0202, сертифициран до 06.2025г.:

- проба №02176, установи резултат от 0,37 промила алкохол в издишвания въздух.

- Проба №02177, установи резултат от 0,38 промила алкохол в издишвания въздух.

Според същия документ, на основание чл. 306, ал.2, във връзка с чл. 306, ал.1 от ППЗИНЗС, мл. инсп. Д. Р. М. е отстранен от наряд. С Докладна записка вх. № 2138/28.01.2025 г. и за установено нарушение на чл. 306, ал.2 във връзка с чл. 306, ал.1 от ППЗИНЗС, е направено предложение на мл. инсп. Д. Р. М., надзирател 2-ра степен в затвора [населено място] да бъде наложено дисциплинарно наказание „Порицание” за срок от 6/шест/ месеца.

Със Заповед № Л-56 от 05.02.2025 г. на началника на Затвора С. и във връзка с докладна записка вх. № 2138/28.01.2025 г. от инспектор И. В. С. - главен надзирател I-ва степен в затвора в [населено място] I-ва категория, с цел изясняване на факти и обстоятелства относно извършен на 26.01.2025 г. в 08:10 часа на младши инспектор Д. Р. М. – надзирател II-ра степен в затвора в [населено място] I-ва категория тест за употреба на алкохол с дрегер, на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 15, ал.1, т. 3 от ЗИНЗС, е разпоредено да се извърши проверка за установяване на така постъпилите данни. Проверката е възложена на комисия.

Дисциплинарно-разследващата комисия е изготвила писмена справка рег. № 4701 от 26.02.2025 г., в която и на основание чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 207, ал. 7 и чл. 200, ал.1, т. 11, предложение 1 от ЗМВР, е предложила на дисциплинарно-наказващия орган (ДНО) да бъде ангажирана дисциплинарна отговорност на М. за нарушение на служебната дисциплина съгласно чл.94, ал .2, т. 4 от ЗМВР - „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН”, във връзка с чл.200, ал.1, т.4, предложение първо от ЗМВР - „явяване на работа в състояние, което не позволява да се изпълняват възложените задачи, причинено от употреба на алкохол”, с налагане на дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 6 (шест) месеца.

Посочено е в справката, че в хода на проверката комисията е установила следната фактическа обстановка: на 26.01.2025 г., в 07:15 часа, младши инспектор Д. Р. М. се обажда на пост №23

/централен пост/, и уведомява постовият надзирател Г. П., че ще вземе болничен. След около 10 мин. повторно позвънява и уведомява, че ще дойде на работа. С тези си действия мл. инсп. Д. М. събудил в КО Ц. подозрения, че има нещо нередно с него, с оглед неговото цялостно личностно поведение. В 08:05 часа на 26.01.2025год. мл.инсп. М. се явил на работа, извикан е в дежурната стая и е уведомен, че ще му бъде направен тест за алкохол посредством техническо средство дрегер ALCOTEST 6810 (вдент.номер ARYN-0202). Мл.инсп. М. се съгласил и на 26.01.2025г., в 08:10 часа, е извършена проба за алкохол с техническо средство дрегер ALCOTEST 6810, Сериен № ARYN-0202, сертифициран до 06.2025г.:

- Проба №-02176, установи резултат от 0,37 промила алкохол в издишания въздух.

- Проба №-02177, установи резултат от 0,38 промила алкохол в издишания въздух.

С оглед констатираното инсп. И. С., и на основание чл.306 ал.2 от ППЗИНС, мл.инсп. Д. Р. М. е отстранен от наряд.

Предвид гореизложеното комисията е намерила, че е налице нарушение на служебната дисциплина от страна на младши инспектор Д. Р. М., по смисъла на чл.306, т.2 от ППЗИНС, а именно - „Надзирателите, които по различни причини (Видимо Неадекватно състояние, употреба на алкохол, упойващи вещества и др. не са в състояние да изпълняват служебните си задължения, се отстраняват от наряд.)”. Посоченото неизпълнение на разпоредбите е нарушение на служебната дисциплина съгласно чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР - „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН”, във връзка с чл.200, ал.1, т.4, предложение първо от ЗМВР - „явяване на работа в състояние, което не позволява да се изпълняват възложените задачи, причинено от употреба на алкохол”.

Също така комисията е счела, че мл. инсп. Д. Р. М. е нарушил разпоредбите на Етичния кодекс за поведението на държавните служители от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” към Министерство на правосъдието, утвърден със Заповед № ЛС-04- 15/15.01.2024г. от Заместник Министъра на правосъдието Г. Н.. Извършеното нарушение от страна на мл. инсп. Д. Р. М. е описано в глава втора Принципи и правила за етично поведение на държавния служител, раздел II Правила за етично поведение, произтичащи от основните принципи на чл. 16, т.4 „При изпълнение на служебните си задължения държавният служител не трябва да е употребил алкохол и не трябва да бъде под въздействието на наркотично или друго упойващо вещество”.

Издадена е оспорената Заповед № Л-185 от 09.04.2025 г. на началника на затвора [населено място], с която на служителя на основание чл.194, ал.2, т.2, вр. чл.200, ал.1, т.4 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца. ДНО изцяло е възприел описаната в писмена справка рег. № 4701 от 26.02.2025 г. фактическа обстановка и дадената й правна квалификация като нарушение по чл.306, ал.1 от ППЗИНС.

Видно от ръкописното отбелязване върху заповедта същата е връчена на жалбоподателя на 15.05.2025 г. Жалбата, по която е образувано настоящето производство от 19.05.2025 г. е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен съд съобразно чл.211 ЗМВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество и при гореустановената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.204, т.4 ЗМВР. Същата е

мотивирана от фактическа и правна страна и издадена във формата по чл.210, ал.1 ЗМВР, доколкото съдържа данни за извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срока на наказанието.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № Л-56 от 05.02.2025 г. на началника на Затвора С., с която на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 15, ал.1, т. 3 от ЗИНЗС, е разпоредено да се извърши проверка за установяване на данните в докладна записка вх. № 2138/28.01.2025 г. от инспектор И. В. С.. Служителят е запознат със заповедта, която слага начало на дисциплинарното производство, вкл. за правата си по чл.207, ал.8 от ЗМВР.

Съгласно чл.195, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В случая, съдът приема, че нарушението следва да се счита за открито със запознаване на ДНО със справка рег. № 4701 от 26.02.2025 г. Върху справката е положена ръкописна резолюция на ДНО от 25.02.2025 г. „На звено Ч.Р. за запознаване на служителя с писмената справка“. Независимо, че ръкописната резолюция от 25.02.2025 г. на ДНО не съдържа данни дали същият е съгласен или не с предложението за налагане на дисциплинарно наказание, следва да се приеме, че към датата на изготвянето ѝ и запознаването с нея от страна на ДНО дисциплинарното нарушение се смята за открито съгласно чл.196, ал.1 от ЗМВР, а именно когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Наказанието е наложено в 2-месечния срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР – на 09.04.2025 г.

В административната преписка се съдържа Покана рег. № 2085 от 26.02.2025 г., връчена на 27.02.2025 г., с която ДНО е поканил служителя да се запознае с писмена справка рег. № 4701 от 26.02.2025 г. и да предостави възражения по нея.

Предоставен е писмен отговор от 28.02.2025 г., в който М. оспорва стойността на установения алкохол и намира, че пробата на техническото устройство е манипулирана, навежда доводи за допуснати в дисциплинарното производство процедурни нарушения и неизясняване на действителната фактическа обстановка. Формулирани са доказателствени искания.

В административната преписка се съдържа Покана рег. № 2513 от 13.03.2025 г., връчена на М. на 14.03.2025 г., за даване на писмени обяснения относно случая от 26.01.2025 г., в 08:00 часа.

Предоставени са писмени обяснения от 18.03.2025 г., в които служителят е заявил, че на визираната дата не е употребявал алкохол, а се е намирал в тежко здравословно състояние. Настоял е да бъдат уважени доказателствените му искания, формулирани в предходна негова молба, чрез адв. Д. Т., от 07.02.2025 г., а именно: да се изясни здравословното му състояние на 26.01.2025 г., да се обсъдят резултатите от пробата на независима лаборатория, да му се предоставят документа за техническа годност на уреда Alkotest 6810 и за правоспособност на служителя, който е боравил с уреда.

Въз основа на цитираните доказателства съдът приема, че са спазени процедурните изисквания по чл.205, ал.3 от ЗМВР – служителят е запознат със заповедта, с която е разпоредена проверка. Заповед № Р-56 от 05.02.2025 г. е изготвена на бланка, която съдържа отбелязване на текста на чл.207, ал.8 от ЗМВР, респ. правата на служителя по същата разпоредба, поради което следва да се приема, че правото на защита на лицето в началото на дисциплинарното производство е надлежно охранено. Служителят е запознат и със заключителната справка, респ. му е предоставена възможност за даване на обяснения в 24-часов срок. Това право е надлежно упражнено, а обясненията са приети от ДНО по реда на по реда на чл.27, ал.3 от Инструкция рег. № 8121з-877/2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (Инструкция рег. №

8121з-877/2021 г.), поради което процедурата по чл.206, ал.1 от ЗМВР е изпълнена законосъобразно.

От друга страна се установява, че в хода на дисциплинарното разследване служителът е формулирал редица доказателствени искания, които е поддържал последователно – с молби вх. №3207 от 07.02.2025 г., в отговор на писмена справка с вх. №4701 от 26.02.2025 г. и в отговор на покана с вх. № 6293 от 18.03.2025 г. Към тях служителът неотклонно е прилагал Протокол с резултати от изследвания, изготвен от СМДЛ „Рамус“ ООД, удостоверяващ дата за взимане на проба на 26.01.2025 г. и час на регистрация в 13:54:33 часа. Резултатите от пробата за алкохол/Ethanol са под референтните стойности. Въз основа на тези резултати служителът е поддържа, че концентрацията на алкохол в кръвта му на 26.01.2025 г. е определена неправилно. Част от доказателствените му искания са били да бъде направен анализ на този независим резултат.

По молбата на служителя от 18.03.2025 г. е изготвен отговор от председателя на разследващата комисия, обективиран в писмо рег. № 3194 от 02.04.2025 г., според който комисията не е компетентна да извършва анализ на лабораторни изследвания, а относно исканата справка за извършени медицински прегледи, същата следвало да се предостави от служителя. На М. са предоставени: протокол за сервизна проверка на Alkotest 6810, сертифициран до м. юни 2026 г., протокол за извършена проверка за употреба на алкохол от 26.01.2025 г. и Сертификат № 416 от 28.09.2023 г. за правоспособност на мл.експ. Д. П. Ц..

В хода на съдебното производство жалбоподателят представя електронна рецепна на негово име, издадена на 27.01.2025 г. с предписан антибиотик PANCEF. Пред съда пояснява, че на 26.01.2025 г. решил да отиде на работа, тъй като денят е неделя и не бил сигурен, че ще му дадат болничен лист със задна дата. Касае се за доказателствени искания и възражения, които лицето може да прави в хода на дисциплинарното разследване както съгласно чл.205, ал.3 и ал.4, т.3 и т.4 от ЗМВР, така в изпълнение на общото право на засегнатото лице по чл.34, ал.3 от АПК за участие в административното производство.

От друга страна и по силата на чл.207, ал.3 от ЗМВР дисциплинарно разследващият орган е длъжен да извърши всички процедурни действия за пълно, обективно и всестранно разследване. Дисциплинарно наказващият орган също има задължение за разкриване на обективната истина, за което могат да се използват всички начини и средства, допустими от закон (чл.206, ал.3 от ЗМВР). Нещо повече, разпоредбата на чл.206, ал.4 от ЗМВР императивно задължава ДНО да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител. Визираните задължения на разследващия и наказващия орган са логични предвид санкционния характер на дисциплинарното производство, изпълнението на задълженията за разкриване на обективната истина в което е особено важно. В нарушение на визираните задължения по чл.206, ал.3 и ал.4 и чл.207, ал.3 от ЗМВР в хода на процесното дисциплинарно разследване комисията и ДНО са се доверили на доказателствата, съставени от служители на Затвора [населено място]. С цел изясняване на обективната истина разследващият е бил длъжен да събере поисканите от служителя допълнителни данни относно резултатите от изследванията на „Рамус“ ООД. Касае се за независим източник на информация, който разколебава повдигнатото дисциплинарно обвинение. Резултатите от изследването са обективни, поради което е логично да се потърси сравнение и обяснение за получените на 26.01.2025 г., около 08:00 часа резултати. Вместо това, разследващата комисия, а след това и ДНО, са отказали събирането на допустими и относими доказателства. С изложеното е допуснато съществено процесуално нарушение в хода на дисциплинарното разследване и производство, тъй

като евентуално събиране на тези доказателства би имало за резултат постановяване на акт в противен смисъл, т.е. за неналагане на дисциплинарно наказание, в случай, че се потвърди, че получените на 26.01.2025 г., около 08:00 часа резултати не са реални и действителни, или са повлияни от други фактори, но не и от употреба на алкохол. Представените от служителя доказателства - електронна рецепна на негово име, издадена на 27.01.2025 г. с предписан антибиотик PANCEF и протокол с резултати от изследвания, изготвен от СМДЛ „Рамус“ ООД, удостоверяващ дата за взимане на проба на 26.01.2025 г. и час на регистрация в 13:54:33 часа, с резултат под референтните стойности, разколебават повдигнатото дисциплинарно обвинение. Дължим извод, че допуснатите в хода на производството съществени процесуални нарушения са довели и до неправилно приложение на закона. С оглед общото разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл.170, ал.1 от АПК повдигнатото дисциплинарно обвинение в нарушение на чл.306, ал.2 от ППЗИНЗС е недоказано и се разколебава от приетите по делото доказателства.

Константна е съдебната практика по приложението на ЗДвП, че при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи – напр. Решение № 7499 от 05.03.2025 г. по адм. д. № 11319/2024 г. на АССГ, Решение № 15265 от 07.05.2025 г. по адм. д. № 12710/2024 г. на АССГ, Решение № 2816 от 16.06.2025 г. по адм. д. № 651/2025 г. на Административен съд Благоевград. По идентичен казус е постановено Решение № 2314 от 23.05.2025 г. по адм. д. № 193/2025 г. на Административен съд Пазарджик.

По изложените съображения при издаване на оспорената заповед са допуснати отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 от АПК. На основание чл.172, ал.2 от АПК е дължима отмяната на акта.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса в размер на 10 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 1050 лв. Размерът на минималното възнаграждение по дела по ЗМВР е 750 лв. съгласно чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът намира, че договореният е заплатен размер на адвокатско възнаграждение от 1050 лв. е близък до минималния и напълно съответства на фактическата и правна сложност на спора, както и на извършените от адв. Т. процесуални действия по осъществена процесуална защита, поради което възражението на ответника по чл.78, ал.5 от ГПК за неговата прекомерност е неоснователно.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Р. М., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, чрез адв. Д. Т., срещу Заповед № Л-185 от 09.04.2025 г. на началника на затвора [населено място], с която на основание чл.194, ал.2, т.2, вр. чл.200, ал.1, т.4 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Главна дирекция изпълнение на наказанията, [населено място] 1309, [улица], да заплати на Д. Р. М., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, чрез адв. Д. Т., на основание чл.143, ал.1 АПК сторените по делото разноски общо в размер на 1060 лв.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.211 ЗМВР.

СЪДИЯ: